

Föreningen Foder och Spannmåls (FS) synpunkter på ny interventionsförordning.

Interventionorter/centra

Hur det nya systemet i praktiken kommer att fungera beror i hög grad på interventionsorter det blir fråga om. FS anser att de orter som idag finns i allt väsentligt måste vara kvar för att systemet skall kunna fungera som ett skyddsnet för lantbrukerna. I den senaste versionen har kapacitetskravet på en ort sänkts från 60 000 ton till 20 000 ton. Denna förändring är visserligen positiv, men enligt FS otillräcklig.

Sverige är ett stort land där spannmålsodlingen, förutom på ett par slättområden i sydligaste Sverige är mycket utspridd och även lagringsplasterna är utspridda. Även om ingen anmälare/anbudsgivare enligt vad FS erfar skall behöva stå för en frakt längre än 100 km, är fraktkostnaderna så betydande att stor hänsyn måste tas till dessa även om nämnda begränsning råder. Skall systemet fungera med någorlunda rimliga förutsättningar för handelns aktörer och som ett visst skyddsnet för Sveriges spannmålsodlare i olika regioner, måste kraven på lagringskapacitet sänkas ytterligare. För att viktiga odlings- och handelsområden i Värmland, Gotland, södra Östergötland/Norra Småland och Sverige norr om Uppsala, skall kunna täckas in på ett acceptabelt sätt, bör kravet på lagringskapacitet inte sättas högre än 10 000 ton. Ett alternativ som *delvis* kan lösa problemet, är att ha en bred definition av begreppet interventionscenter, dvs att det accepteras att anläggningar ligger några mil ifrån varandra.

Fraktkostnader

Eftersom interventionsmyndigheten kan anvisa ett annat interventionslager än det ställe bud lämnats på, är systemet i vissa fall kostnadsmässigt oförutsägbart. Exempel.

- Om man säljer spannmål liggandes i Norrköping (förutsatt att Norrköping är ett interventionscenter) räknar man med en låg transportkostnad. Visar det sig sedan att myndigheten inte har plats där, utan istället anvisar ett lager i Uddevalla, får Du som anbudsgivare stå för en extra fraktkostnad (oklart till hur stor del, men enligt ett förslag upp till 20 km).
-

Fraktkostnaderna i spannmålsbranschen är mycket höga i relation till varuvärde och handelsmarginaler. I fall som exemplet försämras kalkylen väsentligt till följd av myndigheten förändrat förutsättningar för anbudet. FS anser i första hand att myndigheten skall stå för hela merkostnaden om man blir anvisad ett annat lager. I andra hand skall möjligheten finnas för anbudsgivaren att i en sådan situation dra tillbaka sitt anbud.

Anbudsvolymens storlek

FS anser att den lägsta volymen för intervention är väl lågt satt (80 ton). Det är svårt att se logiken i att ha extrema krav på interventionsorternas storlek (som devalverar interventionspriset) och samtidigt ha så låga

volymkrav. Likaväl som att kravet på lagringskapacitet bör sänkas bör även lägsta volymen höjas, enär det finns en mängd följdproblem i form av logistik- och kvalitetsproblem, som kan uppstå vid för små interventionspartier. FS föreslår en lägsta volym om i vart fall minst 200 ton.

Säkerheter

FS anser kravet på säkerhet vara för högt satt när detta sätts i relation till varuvärdet. FS föreslår en nivå om 10 € per ton, vilket motsvarar ca 10%, vilket är mer normalt i alla andra affärsmässiga sammanhang.

Utlastningskapacitet

FS har ingen erinran mot kravet på att en anläggning skall kunna tömmas på 30 dagar.